

[Lannung.]

normale Fængselsforhold, som denne Redegørelse er Udtryk for.

Jeg er ganske enig i, at det, der — saaledes som Begivenhederne saa lykkeligt formede sig den 4.—5. Maj — maatte være Hovedformaalet for os alle, nemlig at undgaa lovløse Tilstande med Selvtægt og Lynchjustits — hvad enten nu Faren herfor var større eller mindre —, saa ganske ubetinget og klart er opnaaet. Herfor fortjener den danske Befolkning i Almindelighed og den aktive Modstandsbevægelse i Særdeleshed den største og mest forbeholdsløse Anerkendelse, en Anerkendelse, som jeg for mit Vedkommende ydede allerede ved Straffelovsfor slagets Behandling her i Tinget og gerne vil fremhæve her endnu en Gang i Dag. Det er ganske klart, at som Baggrund for det hele maa vi alle anerkende, at det er al Ære værd, at Forholdene formede sig paa den Maade, som de gjorde, og heroverfor maa visse Ting i Fremgangsmaaden ved Arrestationerne, der ikke har kunnet vække ublandet Glæde, og enkelte Overgreb aldrig nogen Sinde kunne overskygge Hovedsagen, der som sagt tjener Modstandsbevægelsen og dens Ledelse til den største Ære.

Det er helt indlysende, at man maatte indrømme en betydelig Margen under de særlige Forhold og de meget store Vanskeligheder, der var; det er vi alle enige om. Men det maa paa den anden Side være i alle Parters Interesse, at det hele nu former sig saa upaaklageligt som muligt ogsaa i øvrigt, og her vil det vigtigste vel fra alle Synspunkter, i hvert Fald fra mit, være dette: saa hurtigt som muligt at naa til at faa alle, baade de før 13. Maj og efter denne Dato internerede, ind under de forfatningsmæssige Myndigheder, et Spørgsmaal, jeg et Par Gange har fremdraget her i Tinget, og det Spørgsmaal, som jeg i særlig Grad har interesseret mig for.

Jeg anerkender, hvad der er gjort for at bøde paa de andre Ting, der har kunnet givet Anledning til visse Bemærkninger; men jeg mener, at dette Punkt er og bliver det vigtigste, og jeg finder, at det stadig er et forholdsvis svagt Punkt, paa Grundlag af den Kendsgerning, at der endnu er 3 000—4 000, som ikke er overført til Politiet og altsaa til normal Rettergang. Der tales i Minister Frode Jakobsens skriftlige Redegørelse om denne Kategori, altsaa den Del, der sidst kommer til Behandling, og saa hedder det: „Men ogsaa denne flyder i en jævn Strøm over til Politiet, idet Farten er bestemt af Politiets og Domstolenes

Kapacitet“, altsaa underforstaaet: til at modtage de internerede. I sin Redegørelse i Dag sagde Ministeren, at Farten *udeblikkende* er bestemt af Politiets og Domstolenes Kapacitet; han accentuerede altsaa den Passus, der findes i den skriftlige Redegørelse.

Dette vil jeg gerne standse ved et Øjeblik, for hvis man mener, og saadan vil vist de fleste forstaa denne Udtalelse, at Politiet og Domstolene ikke kunde have taget og ikke kan tage en betydeligt hurtigere Strøm af internerede — her er altsaa Spørgsmaal om den omtalte Mellemkategori af de før 13. Maj internerede —, og at de maaske endda har prøvet paa at standse eller holde igen paa Tilførselen af Hensyn til Kapaciteten, ja, saa er det efter min bedste Overbevisning og efter den Føling, jeg paa Métier'ens Vegne har med Politimyndighederne og Domstolene, urigtigt.

Efter min bedste Overbevisning tyder alt foreliggende paa, at her maa foreligge en Misforstaaelse. Jeg tror, at en Henvendelse fra den højtærede Minister enten direkte eller gennem hans gode Kollega, den højtærede Justitsminister, til de paagældende Instanser vil vise, at man er rede til at tage disse internerede i langt hurtigere Tempo, og at Retsplejens Tjenere meget gerne vil tage disse Folk i et betydeligt hurtigere Tempo. Jeg tror, man der har den Opfattelse, at man kunde have afviklet denne Mellemkategori betydeligt hurtigere, end Tilfældet er blevet. Der foreligger da heller ikke i Materiale eller paa anden Maade noget til Støtte for den modsatte Opfattelse. Jeg tror altsaa, at der foreligger en Misforstaaelse, og jeg beder om, at man paa den givne Foranledning vil afæske Politi og Domstole her i København en Udtalelse om dette for mig vigtige Spørgsmaal. Der ligger for saa vidt slet ingen Kritik imod nogen i det, jeg her siger, men kun Ønsket om, at man i Fællesskab kan naa til at faa klaret den Misforstaaelse, som jeg tror foreligger.

Jeg vil ogsaa gerne spørge, hvorledes Minister Frode Jakobsen er kommet til, at kun ca. 1 pCt. af de internerede skulde være interneret uskyldigt, og spørge, om der foreligger noget nærmere til Begrundelse heraf.

Endelig vil jeg gerne vide, hvor vidt man er i Overvejelserne angaaende den Form for Oprejsning, som det danske Samfund maa yde dem, der har lidt den store Tort, som det jo har været i denne Situation, at blive interneret uberettiget. Det er ganske klart, at Forvekslinger her over-